

AMAN EFENDİM, AMAN!

Necip Fazıl KISAKÜREK

Galiba Ahir Zaman!
Manzarası yurdumun,
Tufan gününden yaman!
Göz görmez aydınlıkta;
Âsümanedek duman.

Yer dumanmış ne çıkar,
Duman dolu âsüman.
Türk evi delik deşik;
Yıkık dökük hânüman.

Duraksız itiş kakış;
Süresiz karman-çorman.
Anne çocuk doğurur,
Köpek soyundan azman.

Beyinler zıpzip kadar,
Mideler koskocaman.
Aziz fikir buğdayı,
Katıra mahsus saman.

Boş lâf, hep dalga dalga;
Uçsuz bucaksız umman.
Hayvanlık orkestrası:
Eşek, birinci keman.

Orman keleş, nebat kel;
Nebat adamlar orman.
Midelerde ihracat,
Günde beş milyon batman.

Millî servet matbaa;
Bilmem kaç milyar harman.
Yangın evinde satranç;
Plân, reform ve uzman.

Tam bir buçuk asırdır,
Maymunlardan eleman.
Bizdeki hale nispet
Maymun taklitten pişman.

Hangi yol Türk'e uygun,
Hangi parti tercüman?
Çıkamaz meydanlara;
Camide mahpus iman!

Silâh küfrün belinde,
Küfrün elinde, ferman.
Cehle sorarsan, ilim;
Zehre sorarsan, derman.

Rahmet, meçhul kelime;
Bilinmez isim, Rahmân.
Kutsal kitaptır fuhuş;

Ahlâk, okunmaz roman.

Tarih, kontra gerçeęe;
Hürriyet hakka düşman.
Millete kasdedenin
İsmi millî kahraman.

Yere batsın bu dünya,
Bu dünyadan hayr uman!
Genç adam, at yorganı!
Sana haram, uyuman!
Aman, efendim aman!
Efendim, aman, aman!

Necip Fazıl Kısakürek